

Интригата за първото място на изборите за Европейски парламент се изостря

В представата на мнозина наши сънародници Европа е спасителен бряг от негодите, които понасят във водите на българската река

Междинните електорални нагласи, броени месеци преди изборите за Европейски парламент, предвещават оспорвана борба за първото място. Шансовете на основните претенденти – БСП и ГЕРБ – са изравнени. В рамките на статистическата грешка се регистрира леко предимство за червената партия.

Към този, сравнително отдалечен от събитието момент, изглежда слабо вероятно да се очертае такава изненада, която да позволи на нов играч да се намеси в спора за призовото място.

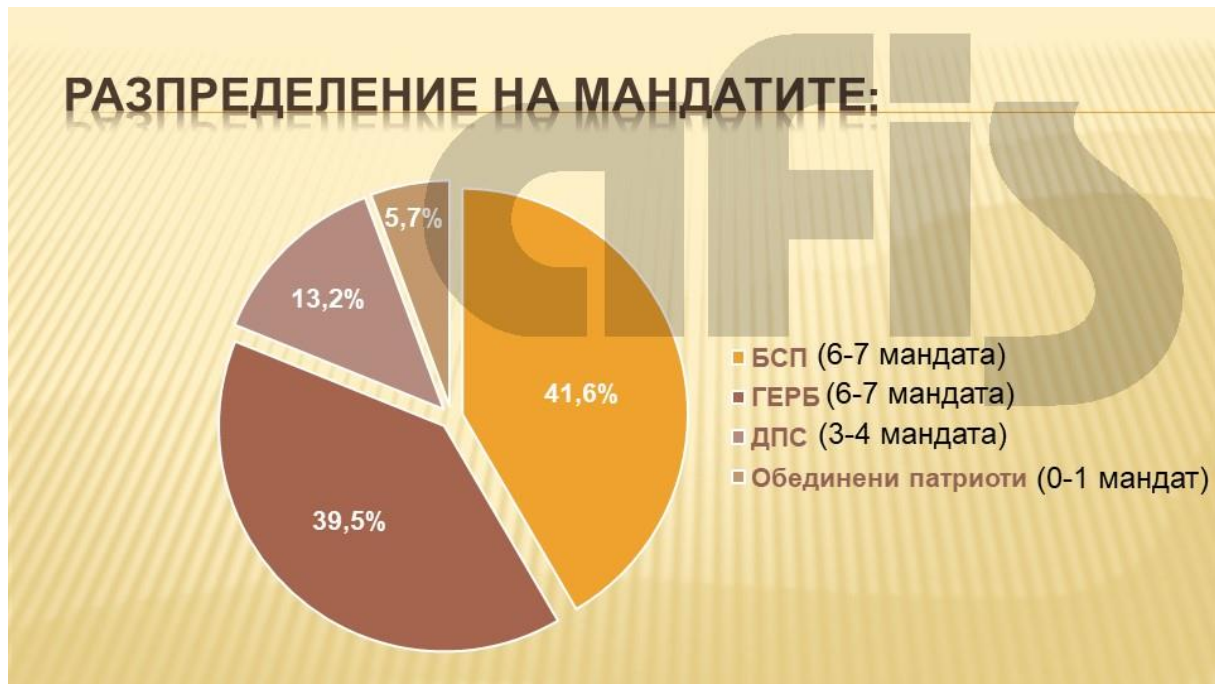

Независимо от зачестилите изявления и коментари по повод на предстоящите избори, интересът към тях остава на традиционно ниско ниво. По скалата от 0 до 10 едва 35 на сто са абсолютно сигурните гласоподаватели, при това състоящи се предимно от привърженици на три партии – БСП, ГЕРБ и ДПС.

Шансовете на останалите партии и коалиции са твърде условни и пренебрежимо малки. Единствено коалицията „Обединени патриоти“ разполага с потенциална възможност да се сдобие с не повече от един мандат, но и това не е сигурно.

При цялата условност на изчислението полагащите се на България 17 мандата, според сегашните предварителни нагласи и с уговорката, че до изборите има достатъчно време за размествания в класацията, биха се разпределили по начина, представен на следващата диаграма. Ако разликата между водещите

политически сили надхвърли 3,4 пункта, това ще означава и разлика от един мандат. В случай, че коалицията „Обединени патриоти“ успее да прекрачи бариерата от 5,89%, националистите ще се поздравят с един мандат, който ще бъде за сметка или на първия в класацията, или на ДПС.

Слабият интерес към европейските избори не е български феномен, така е и в останалата част от континенталния съюз. За сравнение можем да отбележим, че ако предстоящите избори не бяха за Европейски, а за местни парламенти, очертаващата се избирателна активност би била с 15-25 на сто по-висока. В България, по-специално, тя би била с 19 на сто по-висока.

Ако в България има отлика от ситуацията в другите държави-членки на ЕС, тя е в отношението към съюза като цяло. Почти навсякъде в ЕС недоверието към общоевропейските институции превишава доверието. У нас е обратно: след известен период на колебание преди няколко години, когато избухна бежанската вълна, доверието на българските граждани към ЕС е устойчиво.

Защо при това положение избирателната активност е ниска и се очертава като ниска и на предстоящите през месец май избори? Защото, въпреки сравнително високото доверие в ЕС, българските граждани не смятат, че нещата в съюза са наред и всичко се развива в правилната посока.

От данните, представени на диаграмата личи, че ситуацията в ЕС се оценява негативно, макар и не чак толкова, колкото е оценено положението у нас.

Защо при това положение избирателната активност не пада още по-ниско – така, както е в повечето от останалите страни в ЕС? Има два възможни варианта за отговор на този въпрос.

Първо, защото българинът по време на политически кампании е настроен не да избира, а да протестира и наказва. Иначе казано, пред изборните урни се явяват не само граждани, които гласуват „за“ някого, а и такива (в някои случаи дори повече), които предпочитат да заявят с гласа си, че са „против“ нещо. Заради това в края на миналата година БСП напусна рамките на традиционното си ядро и започна да добавя, макар и плахо засега, периферия за сметка на противници на статуквото, която я припознават като инструмент за протест.

Второ, защото българите загубиха доверието в собствената си държава и в съзнанието им ЕС е оформил образа си на нещо като убежище, накъдето да се упътят, ако им се отвори възможност. Това е причината, поради която у нас е изключително и нетипично високо одобрението на идеята за общеевропейска прокуратура, тъй като 71% от пълнолетните български граждани са убедени, че политическата система у нас работи за богатите и равенството пред закона е идея само на книга. Това е и причината, поради която във всяко второ българско домакинство има най-малко един член, който или е напуснал страната, или в близко време възнамерява да го стори.

В представата на мнозина наши сънародници Европа е спасителен бряг от негодите, които понасят във водите на българската река. Затова и изборната активност тук през май ще бъде по-висока в сравнение с почти всички други страни от ЕС, но по-ниска в сравнение с онази активност, която обикновено измерваме по време на национални и местни избори.

Коментарът е въз основа на данни от национално представително проучване, осъществено от Агенция АФИС в периода 14-19 януари 2019 година. Интервюирани пряко в домовете им са 1010 пълнолетни български граждани.